

Indenrigsministeren (Bramsen): Til den ærede Ordfører (Krabbe) vil jeg udtale, at det beror paa en Misforstaaelse, som jeg muligvis har forskyldt, naar den ærede Ordfører mener, at jeg nu skulde være kommen til den Anskuelse, at en Lov om hemmelig Afstemning var mindre ønskelig, naar den offentlige Valghandling blev bibeholdt. Saaledes har jeg ikke udtalt mig, men jeg har sagt, at fra den Gang — og det ligger mange Aar tilbage — da man fastholdt i dette Ting, at den offentlige Valghandling skulde bibeholdes, fik jeg mindre Interesse for eller syntes mindre godt om en Reform, naar man ikke vilde gaa saa langt som til at afskaffe den offentlige Valghandling. Jeg tror ikke, at der deri ligger nogen Udtalelse eller Antydning fra min Side om, at der skulde foreligge noget direkte Forslag i denne Henseende, som var vist tilbage herfra; men det er en afgjort Sag, at man ikke har villet gaa ind derpaa, uagtet Landstinget gentagne Gange i sine Betænkninger, saa vidt jeg erindrer, har udtalt Ønsker, som gik i Retning af at komme bort fra den offentlige Valghandling. Det er altsaa en rent personlig Sag, naar jeg udtaler, at jeg altid har haft Sympati og Interesse for Gennemførelsen af en Lov om hemmelig Afstemning, og at jeg saa tilføjer, at jeg har faaet mindre Interesse for den den Gang, jeg for adskillige Aar tilbage opdagede, at man dog ikke vilde gaa saa vidt, at man vilde afskaffe den efter min Overbevisning fuldstændig unødvendige offentlige Valghandling.

Naar den ærede Ordfører siger, at det er en meget nyttig Sag, at man under en offentlig Forhandling paa Valgdagen kunde faa Lejlighed til at vadske sig hvid, hvis man var bleven bagvadsket, vil jeg dog sige, at man ogsaa paa Valgdagen kunde bagvadske en saaledes, at man blev ude af Stand til at vadske sig ren; saa var Mangelen lige saa stor som Fordelen, og anden Fordel hørte jeg ikke, at den ærede Ordfører fremførte til Forsvar for den offentlige Valghandling. Urigtigt er det, naar den ærede Ordfører siger, at jeg nylig har sagt, at min Varme for denne Reform var svækket ved, at Folketinget ikke vedtog Forslaget i Fjor. Det er jeg ganske sikker paa, at jeg ikke kan have sagt, men jeg har ganske vist sagt, at det havde vidnet om Varme fra Folketingets Side for denne Sag, hvis man havde taget Landstingets Forslag i Stedet for at fraaade det paa en saadan Maade, at det

viste sig, at Landstinget bagefter ikke ønskede at gaa ind derpaa.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Krabbe): Det faktiske, synes mig, er anderledes, thi Landstinget vedtog jo netop Lovforslaget væsentlig, som man i Folketinget havde vedtaget det, kun med nogle Forandringer, som man ikke her lagde principiel Vægt paa. Hvad for øvrigt dette om den offentlige Valghandling angaar, da kunde den vel nok forsvares mere fyldigt, og vilde ogsaa blive det, hvis der var Anledning dertil, men den ærede Minister sagde selv, da han først havde Ordet, og med Rette, at det ikke stod i Forbindelse med nærværende Lovforslag. Det har været en lille Mindelse, som gav den højtærede Minister Trang til at sige et ubehageligt Ord om den offentlige Valghandling, men det staar i Virkeligheden ikke i fjerneste Forbindelse med det foreliggende Lovforslag.

S. Olsen: Det glæder mig, at den ærede Minister ved sin Udtalelse nu, da han sidst havde Ordet, frafaldt eller i det mindste tog Brodden fra sin første Udtalelse, som kunde forstaaes saaledes, at han i al Almindelighed betegnede de Medborgere, der overværede den offentlige Valghandling paa selve Valgdagen, som Pøbel. Det glæder mig, at det ikke har været den højtærede Ministers Mening, men det forekommer mig ikke, at der var Anledning til at bruge denne Godtkøbsudtalelse, som den ærede Minister sluttede med, at nu vidste Højre, hvad de havde at vente sig, naar de kom frem ved de offentlige Valgmøder. Jeg forstaaer slet ikke denne Udtalelse, thi Højre har i Reglen mere end noget andet Parti uden Gene kunnet komme til de forskellige offentlige Møder. Der var endda en Tid, hvor man gerne vilde betale Højre for at komme til dem, men de vilde ikke. Grunden, hvorfor de ikke vilde, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa. Naar den ærede Minister benyttede Lejligheden til i rosende Ord at omtale de Vælgermøder, han havde i den Kreds, hvori han var opstillet, og udtalte, at det var en hel Fornøjelse for ham at overvære disse Vælgermøder, saa maa jeg maaske finde Anledning til at sige, at det jo var Arbejdere, Socialdemokrater, der opførte sig saa overordentlig nobelt, som det fremgaar af den ærede Ministers Udtalelser. Hvilket Parti har saa den Pøbel tilhørt, som den ærede Minister omtalte,